

Επιστροφή στην ενότητα περί "θεών"

Ο Σκοτεινός Δράκος Απόλλωνας

Αν ο δαιμονικός δολοφόνος Απόλλωνας θεωρείτο "θεός τού φωτός" για τους αρχαίους Έλληνες, φαντασθείτε πόσο σκοτεινή ήταν η ειδωλολατρική θρησκεία στην αρχαία Ελλάδα! Γιατί κατά τους ίδιους τους αρχαίους Έλληνες, δεν ήταν μόνο ομοφυλόφιλος, παιδεραστής και πόρνος, αλλά ήταν και δράκος! Εκμεταλλευόταν σεξουαλικά τις γυναίκες και τις σκότωνε!

Δεν ήταν ο Απόλλωνας περισσότερο αδιάφθορος από την υπόλοιπη δαιμονική συμμορία τού Ολύμπου. Οι (γυναικείοι - επειδή είχε και ανδρικούς) έρωτές του, περιελάμβαναν μεταξύ άλλων την Κορωνίδα, τη Δάφνη, την Αρσινόη, την Κασσάνδρα, την Ψαμάνθη, την Φιλωνίδα, την Χρυσόθεμι και πολλές άλλες, τις οποίες σχεδόν πάντα γκάστρωνε και παρατούσε.

Ενώ ο ίδιος ο Απόλλωνας κοιμόταν με όποια τού κάπνιζε, ήταν ζηλιάρης. Και θύμωσε όταν ένας κόρακας του απεκάλυψε ότι η ερωμένη του θα παντρευόταν θνητό (λες και αυτή ήταν αθάνατη!) Πρώτα όμως ξέσπασε στον καημένο τον κόρακα, (τόσο μυαλό είχε ο θεός τού... "φωτός"), και τον έκανε μαύρο! (στο χρώμα, όχι στο ξύλο). Και ρατσιστής ο Απόλλωνας! (Άραγε αυτός μαύρισε και τους Αφρικάνους;;;)

Η επόμενη κίνησή του ήταν να αποτεφρώσει την ερωμένη του (αυτή η δύστυχη ήταν ή η Κορωνίδα, ή η Αρσινόη, παίζεται στην αρχαία μυθολογία το ποια ήταν). Αλλά πρώτα γλύτωσε το μωρό του, και άφησε τη μητέρα του να πεθάνει στις φλόγες. Κανονικός δράκος ο "θεός" τού... φωτός! Θεωρεί τη γυναίκα χρηστικό αντικείμενο. Πρώτα τη γκαστρώνει παράνομα, και όταν αυτή θέλει να παντρευτεί,

την καίει ζωντανή και τής παίρνει τι παιδί! Τι είναι μια θνητή για έναν δαίμονα; Χρηστικό αντικείμενο!

Το παιδί ήταν ο Ασκληπιός, ο θεός τής ιατρικής. Όμως για τη συνέχεια τής ιστορίας, και πώς ο Δίας τον δολοφόνησε επειδή... θεράπευε τους ανθρώπους, θα δούμε [σε άλλο άρθρο περί τού άλλου δαίμονα, τού Δία](#). Ας δούμε εδώ και την ομοφυλοφιλική και παιδεραστική σχέση τού Απόλλωνα:

"Τούτο μεν ουν τού Υακίνθου το άγαλμα έχον εστίν ήδη γένεια, Νικίας δε ο Νικομήδους περισσώς δη τι έγγραφεν αυτόν ωραίον, **τον επί Υακίνθω λεγόμενον Απόλλωνος έρωτα υποσημαίνων**." (Παυσανία, Ελλάδος Περιήγησις, Λακωνικά 19.4).

Και μην πει κανείς: ο έρωτας του Απόλλωνος για το μικρό Υακίνθο ήταν "αλληγορικός" μύθος για την πίστη τών αρχαίων Ελλήνων. Αυτοί το δέχονταν ως ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ ΓΕΓΟΝΟΣ:

"Του δέ αγάλματος το βάθρον παρέχεται μεν βωμού σχήμα, **τεθάφθαι δε τον Υακίνθον λέγουσιν εν αυτώ**, και Υακινθίοις προ τής τού Απόλλωνος θυσίας ες τούτον Υακίνθω τον βωμόν δια θύρας χαλκής εναγίζουσιν" (Παυσανία, Ελλάδος Περιήγησις, Λακωνικά 19.3).

Αυτά τα ολίγα έτσι για αρχή, για τον δαίμονα τού σκότους Απόλλωνα. Σε άλλα άρθρα θα πούμε περισσότερο για την εγκληματική του φυσιογνωμία. Να τον χαίρονται οι απανταχού λάτρεις του, και βοήθειά τους το... [ναζιστικό "απολλώνιο" φως](#) τών συγχρόνων Ολυμπιάδων!

Δημιουργία αρχείου:20-9-2004.

Τελευταία ενημέρωση: 20-9-2004.

ΕΠΑΝΩ